

talende. Vi tør vel gaa ud fra, at alle baade her i Salen og for øvrigt i vort Folk, der beskæftiger sig baade med sociale og økonomiske Spørgsmaal, hver for sig gør det saa godt, de kan, og ud fra en ærlig Overbevisning om at tjene deres Folk og Land derved. Jeg har under denne Forhandling igen mødt det samme.

Det blev sagt om mig, at jeg havde opløsende Tendenser, men min Kollega Indenrigsministeren havde ikke disse opløsende Tendenser, og der blev sagt om Valutasituationen, at det var min Skyld, at den var, som den var — skønt jeg slet ikke har deltaget i de Forhandlinger, der gav Anledning til, at Valutaraadet opløste sig selv —, medens min Kollega Handelsministeren egentlig var blevet tvunget til at gaa med til noget, han ikke ønskede. I den Henseende skal jeg tillade mig at henstille til det ærede Medlem, at han for Fremtiden afholder sig fra at spekulere over de Bevæggrunde, man kan have, og over et Samarbejde, som han dog ikke kan vide ret meget om. Jeg skal tillade mig at slutte med at sige til det ærede Medlem, at jeg tror, Situationen meget mere opfordrer ham til at vende, om jeg saa maa sige, Blikket indad mod sit eget Parti og mod de forskellige Forhold, der har ført til, at Valget den 26. April fik det Udfald, det fik.

Rode: Den ærede Landbrugsministers Udtalelser skal jeg besvare senere. — Jeg skal kun i Anledning af, hvad den højtærede Finansminister sagde, minde ham om, at da Finansminister Brandes fremsatte sine Bemærkninger om det finansielle Resultat, gjorde han udtrykkelig opmærksom paa, hvad der i disse Tal drejede sig om Kapitalanlæg, og nævnte dette udtrykkelig, hvilket den nuværende højtærede Finansminister sprang over.

Finansministeren (N. Neergaard): Jeg maa paa ny gøre det ærede Medlem (Rode) opmærksom paa, at min Opgave var aldeles ikke at undervurdere dette Statsregnskab, men kun at gøre opmærksom paa de faktiske Forskelligheder, der var mellem Finansminister Brandes' Tal og de for-

mentlig tilnærmelsesvis rigtige Tal, jeg fremførte. Dr. Brandes og jeg gjorde det op paa ganske samme Maade; han føjede nogle Ræsonnementer til, som det ikke var min Opgave at føje til her, men Opgørelserne følger ganske de samme Linier.

Handelsministeren (Tyge Rothe): Jeg maa maaske gøre en ganske kort Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Rode. Jeg tror, man overvurderede Valutaraadets Betydning noget, naar der nu tales saa meget om det Ansvar, Regeringen har paaført sig ved at være Aarsag til Valutaraadets Ophævelse. Jeg støtter denne Antagelse paa ganske bestemte Tal. Der er til Valutaraadet i den Tid, det har eksisteret, fra 19. December til 29. Maj, indkommet Andragender om Valuta til et samlet Beløb af ca. 1 050 Mill. Kr., hvoraf der er bevilget 883 Mill. Kr. og kun afslaaet 167 Mill. Kr. Jeg nævner disse Tal for at gøre opmærksom paa, at disse 883 Mill. Kr. er altsaa anvendte til Varer, der er indførte med Valutaraadets Billigelse, det vil sige, at de ogsaa selv om der havde været en Lov, vilde være blevet indført her til Landet, og de 167 Mill. Kr., som blev afslaaet, skulde saa være et Kriterium for Valutaraadets store Indflydelse. Mine Bemærkninger her falder sammen med de Bemærkninger, jeg vil sige om den Import, det ærede Medlem talte om, i Tiden fra Januar til April, og som har været saa foruroligende. Forholdet er vistnok det, at denne Import bestaar af gamle Varer, som er beordrede i 1919, og som er indgaaet i Henhold til den Bestemmelse, som Valutaraadet vedtog ved sin Oprettelse, at alle Varer, der var fakturerede før 19. December, skulde indgaa her til Landet uden nogen Regulering. Med andre Ord, der har man ikke ment at ville gøre noget. Det giver ikke noget Billede af, hvorledes Forholdene vil være nu. Jeg har den Formening — om den er rigtig, vil Tiden vise —, at Importen vil aftage, netop fordi Købelysten, saa vidt jeg kan skønne, er noget aftagende.

Maa jeg blot med Hensyn til Importforbud sige, at jeg nævnte det, da jeg sidst havde Ordet, fordi det var kommet offentligt frem, og fordi man maatte for-